

[Jesper Simonsen.]

gennem Indretningen af vort væbnede Beredskab vor ubetingede Neutralitetsvillie, ja da har vi gjort, hvad der er muligt for at betrygge vort Lands Fremtid paa bedste Maade.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale til Vedtagelse Forslaget om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til Forslaget til en Indtegningslov. Grunden til, at jeg vil gaa lidt ind paa dette, er, at Professor i Statsret ved Københavns Universitet Hr. Berlin i et Par Artikler i „Berlingske Tidende“ beskæftiger sig med nogle Udtalelser, jeg fremsatte under første Behandling af Lovforslaget, med det Formaal at bevise, at Indtegningsloven skulde være i Strid med Grundlovens § 88. Hvorfor Professoren indskrænker sig til at behandle *mine* Udtalelser, ved jeg ikke; der kunde have været lige saa megen Grund til at beskæftige sig med det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser, thi ogsaa dette ærede Medlem, der jo er Jurist og Overretssagfører, beskæftigede sig med Spørgsmaalet og kom til samme Resultat som jeg, nemlig at der ikke var nogen grundlovsmæssig Hindring for at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Men derom taler Professoren ikke; derimod optager han til indgaaende Behandling de Udtalelser, jeg kom med. Artiklerne er senere udsendt i Pjeceform, og efter Bemærkninger i det konservative Partis Betænkning maa jeg tro, at man, opmuntret af denne Støtte fra Professoren, nu vil til at forsøge sig med at hævde, at det skulde være i Strid med Grundloven at gennemføre Lovforslaget. Dette maa naturligvis opfordre til at gøre et Par Bemærkninger om Professorens Pjece.

Det, Professoren særlig kæler for, er en Udtalelse i Lovforslaget om, at den ved Lov af 8. Juni 1912 paabudte Værnepligt ophæves. Det citerer Professoren paa den Maade, at denne Udtalelse skulde være et Forsøg paa at ophæve Grundlovens § 88, som siger, at enhver vaabenfør Mand er pligtig med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Forskrifter, som Loven giver derom. Men det er jo en komplet Misforstaaelse. Ingen tænker sig dog, at vi skulde ophæve en Grundlovsbestemmelse ved en almindelig Lov, naturligvis ikke; og for saa vidt Professoren skulde svæve i Vildfarelse herom, synes det mig egentlig at være

særdeles beklageligt, at en Professor ved Universitetet ikke skulde være mere med i det, der foregaar. Men for saa vidt Professoren med denne Udtalelse ligesom vil forsøge at skyde os i Skoene, at vi skulde ville ændre Grundloven ved en almindelig Lov, er det ikke nogen helt korrekt Optræden af en Professor i Statsret. Hvad er det, der ophæves ved Indtegningsloven, som den er foreslaaet her? Det er den gamle Værnepligtslov, og selvfølgelig kan vi ophæve den gamle Værnepligtslov ved en ny Værnepligtslov; men *Grundloven* bestaar, Grundlovens Regler rører vi ikke ved.

Professoren vil da hævde, at Grundloven paabyder Tvangsudskrivning af Mandskab til Uddannelse i det danske væbnede Beredskab — det maa jo være Meningens, siden Frivillighed skulde være ulovlig. Staar det nu i Grundlovens Bestemmelser? Ja, Professoren begynder med at docere — for mig naturligvis —, at det er en almindelig anerkendt Fortolkningsregel, at naar Ordene i en Lovbestemmelse er klare, binder Ordene, uanset hvad Lovgiveren egentlig har villet med disse Ord; og, siger Professoren, Ordene i Grundlovens § 88 er jo ganske klare, og derfor er det ligegyldigt, hvad Hall og Grundlovsudvalget, der skrev disse Ord, har ment, og derfor vil han frakende mig Berettigelse til at søge Oplysning til Fortolkning af Bestemmelserne i Udtalelser af Hall som Ordfører for Grundlovsudvalget. Ordene er jo klare, siger Professoren, og dermed er Sagen i Virkeligheden afgjort. Er disse Ord klare? Hvad staaer der i Loven: Enhver vaabenfør Mand er pligtig med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar — men der staaer altsaa ikke: pligtig til at modtage en Uddannelse. Han er pligtig til at bidrage til Fædrelandets Forsvar, men her er der Tale om at indkalde nogle til en særlig Uddannelse. Der staaer: enhver vaabendygtig Mand. Er enhver vaabendygtig Mand indkaldt til Uddannelse hidtil? Aldrig, saa længe vi har haft den frie Forfatning; aldrig, hverken den første Dag eller senere. Altsaa ingen har efterlevet Grundlovens Bestemmelse ud fra den Opfattelse, at man skulde indkalde enhver. Det vil Professoren heller ikke hævde. Men saa er Ordene jo ikke klare længere, for naar de ikke betyder, at *enhver* er pligtig til yde sit Bidrag, hvad betyder de saa? Ja, man maa da søge Oplysning andre Steder om, hvad de saa betyder, og hvor kan man hente saadan Oplysning bedre end hos dem, der skrev Grundloven og samtidig skrev en Værnepligtslov? De udtalte sig